

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa P. N.
przeciwko M. Z. i H. Z.
o stwierdzenie nieważności umowy darowizny,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej M. Z. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 189, 382 i 328 § 2 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił potrzebą wykładni przepisu art. 189 k.p.c. - jego zdaniem - budzącego poważne wątpliwości i wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów, a także oczywistą zasadnością wniesionej skargi kasacyjnej ze względu na to, że zaskarżony wyrok rażąco narusza art. 382 i 328 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Potrzeba wykładni, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., występuje wtedy, gdy w odniesieniu do określonych przepisów brak jednolitej lub utrwalonej judykatury albo gdy przyjęta w orzecznictwie wykładnia jest kontrowersyjna. Skarżący powinien przytoczyć argumenty przemawiające za ujednoliceniem lub zmianą dotychczasowej wykładni.

Jeżeli zaś skarżący powołuje się na przewidzianą także w art. art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. rozbieżność w orzecznictwie sądów, powinien przedstawić występujące w judykaturze różne interpretacje określonych przepisów na tle zbliżonych stanów faktycznych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14).

Wniosek powoda powołujący się na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie spełnia żadnego z wskazanych wymagań dotyczących przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, określonych w tym przepisie. Przepis art. 189 k.p.c. był już wielokrotnie przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego. Jego rozumienie i zastosowanie w zaskarżonym wyroku w pełni odpowiada tej wykładni. Skarżący nie wykazał potrzeby jej zmiany.

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania

głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia ani art. 382, ani art. 328 § 2 k.p.c. Co do naruszenia tych przepisów jako podstawy kasacyjnej zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2013 r., IV CSK 269/12.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz.U. 2013.490) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804).